

[Finansministeren.]

udvalget, at der skulle foretages betydelige omvurderinger, der, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen nævnte, ville være særdeles kostbare.

Jeg vil derfor konkludere derhen, at jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen som finansminister ville være gået ind på den tankegang, han her er gået ind på som opposition.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen mener, at det beløb, som her opkræves i grundskyld, bør bruges til nedsættelse af nogle skatter. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at beløbet er brugt til de forøgede tilskud til sygehus- og vejudgifter, som samtidig gives, og disse forøgede tilskud medfører netop nedsættelse af skatter, også af personskatter, ude i sogne-, by- og amtskommunerne.

Udvalgets ordfører (Holger Eriksen): Når man har ført visse forhandlinger og disse forhandlinger ikke har givet et resultat, kan man bagefter udmærket skændes om, hvem der har ansvaret for, at dette resultat er udeblevet, et skænderi, der som regel er ret formålsløst.

Jeg er alligevel lidt forbavset over det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens forklaring på, hvilken forhandlingsvilje der fra den side var udtrykt. Det ærede medlem oplyste tinget om, at man havde tilbudt at ville nøjes med — mod at opnå visse andre ting — at stille ændringsforslag om at nedsætte grundskyldpromillen, vel vidende, at dette forslag ikke ville blive vedtaget.

Jeg begriber ikke dette udtryk: „nøjes med“. Det er, ligesom der i dette ligger en vældig indrømmelse; men jeg har den opfattelse, at hvis man er i mindretal, er det meste, man kan gøre, at stille sit forslag, hvorefter det bliver stemt ned. Jeg kan indtil dette øjeblik stadig væk ikke forstå, hvad det var for en indrømmelse, der lå i, at oppositionen ville nøjes med at stille et ændringsforslag, som den i forvejen vidste ikke kunne gennemføres.

Videre sagde det ærede medlem noget om, at vi måske var bange for at skulle stemme imod et sådant forslag, men idet vi afviste forhandling på dette grundlag, afskar vi dog ingenlunde oppositionen fra at stille et sådant forslag. Det kunne altså ikke være

den modbydelige bagtanke, vi havde med at afvise det. Vi synes blot ikke, det var noget som helst tilbud.

Hvad forlangte man til gengæld? Man forlangte til gengæld, at fradragene skulle formindskes.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen udtalte sig derefter næsten rørende om forstadskommunernes forhold; men det ærede medlem ved jo dog, at i det øjeblik vi formindsker disse fradrag, ville vi stille de pågældende grundbesiddere i forstadskommunerne dårligere end nu. Jeg har ærlig talt ikke kunnet finde ud af, at der var noget som helst grundlag for at modtage det såkaldte tilbud fra oppositionens side.

Derimod er jeg det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen taknemlig for oplysningen om, hvad det i grunden er, man vil i denne sag. Jeg må sige, at jeg synes, vi fik temmelig klar besked. Man vil, indtil en endelig reform er gennemført, bevare forholdet mellem bygningskatter og ejendomsskatter, og det vil altså sige, at for at gå med til en nedsættelse af bygningskatterne kræver man, at grundskatterne skal nedsættes i samme tempo. Jeg tror, man så nogenlunde deraf kan udlede, og det kan de forskellige grundbesiddere også, at så kommer der ikke noget ud af det. Der kan ikke skaffes flertal for, at man skal nedsætte grundskatterne, og da det er en betingelse for, at man fra anden side vil nedsætte bygningskatterne, bliver der ikke noget ud af det, i hvert fald ikke i en overskuelig fremtid. Bagefter, forstod jeg, når man lavede den endelige reform, ville man måske nok være med til at nedsætte bygningskatterne, men det var på betingelse af, at grundskatterne ikke måtte stige, formodentlig ikke engang stige i takt med den værdistigning, der sker. Så jeg tror nok, man så nogenlunde kan fastslå, at man fra den side i realiteten ønsker at beholde bygningskatterne i det omfang, de har i øjeblikket. Jeg tror ikke, de enkelte ejendomsbesiddere vil være særlig stolte ved det.

Thorkil Kristensen: Det ærede medlem hr. Skytte var øjensynlig ked af at skulle give en forklaring på, hvorfor han ikke ønskede at komme i den situation at skulle stemme imod et af os stillet ændringsforslag. Han